

Citius, altius, fortius

Nopeammin, korkeammalle, voimakkaammin. Tähän ylevään mottoon voisi syystä lisätä vielä yhden tärkeän tavoitteen, callidius, ovelammin.

Jo antiikin olympialaisissa osattiin oveluudet. Painijat öljysivät vartaloaan. Käytettiin kestävyyttä lisääviä rohtoja. Suomalaiset televisionkatselijat havahtuivat huiputuksiin kunnolla vasta Moskovan olympialaisten aikaan vuonna 1980, jolloin dopingista ei vielä kohuttu.

Lužnikin stadionin suuria takaportteja availtiin tiettyjen keihäänheittäjien nakatessa. Ja kas, neukat saavuttivat kaksoisvoiton! Seiväshypyssä lippumies ei koko aikaa roikottanutkaan lippuaan, vaan piti sitä joskus vaakasuorassa, jotta hyppääjä havaitsisi tuulen suunnan ja voimakkuuden. Ja sekin näkyi tuloluettelossa. Sotšissa taas availtiin muita luokkuja.

Moskovan boikottikisoista seurasi jotain hyvääkin. Eräs uskon tullut kestävyysjuoksija alkoi tunnontuskissaan paljastaa Suomessa vallinnutta kiellettyjen aineiden ja menetelmien laajaa käyttöä.

Moskovan kisoissa olympialipun alla kultaa voittanut maileri Sebastian Coe ryhtyi todella toimiin. Hänen johdollaan Kansainvälinen yleisurheiluliitto eväsi rohkeasti Venäjän broilereilta pääsyn kisoihin.

Kesäolympialaisista on tullut mammuttitahtuma, mutta silti kisojen saamisesta taistellaan. Lähes poikkeuksetta hakemiseen on liittynyt kummallisuuksia. Etenkin Kansainvälisen olympiakomitean afrikkalaiset jäsenet ovat olleet persoja helpolle rahalle.

On esitetty yhä pontevammin, että kisat pidettäisiin aina samassa paikassa, vaikkapa Kreikassa, jonne voitaisiin rakentaa kunnolliset ja kestävät suorituspaikat. Mutta se ei käy, se ei käy, se ei kertakaikkiaan käy. Se lopettaisi KOK:n ruhtinaallisen rahavirran.

KOK perusti vuonna 2001 yhtiön Olympic Broadcasting Services (OBS). Sen logo vilahteli meidänkin lähetyksissämme. Yhtiön tarkoituksena on järjestää ja hallinnoida olympialaisten TV-lähetyksiä. Yle Areenan nettilähetykset perustuivat OBS:n tarjoamaan palveluun, jossa oli toden totta paljon häikkää. Mitähän me maksoimme?

Mutta kyllä TV-lähetyksissä oli paljon hyvääkin. Koko ajan töllöstä tuli jotain. Ei tarvinnut kukkua yötä myöten. Katsoi vaan, mihin aikaan yökilpailuja toistetaan aamulla. Ja varoi sitten avaamasta radiota tai teksti-TV:tä.

Selostajia haalittaessa oli jouduttu kaapimaan laarin pohjalta viimeisetkin akanat. Haastavassa pitkässä juoksussa saimme lähtökohtaisesti seurata, kuinka urheilijat tekivät upeita suorituksia tai suorittivat loistavia tekoja. Ennakkoluulottomassa tahtotilassa joltakin putosi apinakin selästä. Juurikin niin, selkeästi!

Laarin pohjalta löytyi helmiäkin. Urheilutoimituksen taso nousi kohisten, kun viehättävä ja kauniisti suomea puhuva uutisankkuri Pia Pasanen tuli tuuraamaan. Aah!

Virallisesti Rion olympialaisiin satsattiin reilut kymmenen miljardia euroa. Rion osavaltion rahat olivat loppua kisojen kynnyksellä, ja se sai pikaisesti suuren hätälainan. Toivottavasti kisat tuottivat, ja laina saadaan maksetuksi. Kuulemme varmaan vielä pitkään kaikuja tammikuun joen kaupungista, yllättäviäkin.

Ainokaisen mitalimme toi kuntonyrkkeilijänä aloittanut 35-vuotias perheenäiti. Siinä on huippu-urheiluyksikön kaunopuheisilla kihoilla Korjuksella, Kojonkoskella ja kumppaneilla selittelemistä semminkin, kun sen edeltäjä HuMu jäi taannoin kiinni valtion avustusrahojen holtittomasta törsäilystä.

pajen